

Byla vojna

Bob a Bobci

Dmi

Bb

C

Dmi

1. Byla vojna převeliká, můj milý do války šel,

Dmi

Bb

C

Dmi

pod hvězdama ustýlá si bez Nanynky každý den.

Dmi

C

Noc už ztrácí svoji tvář,

F

Gmi

C

A

po pány se se budeš bít,

Dmi

Bb

C

Dmi

[: budu na tě myslívati, bez tebe nemůžu žít. :]

2. Bitva dlouhá v cizím kraji, bez své milované jen,
můj život se rychle krátí, nepřichází bílý den.

Měj se dobře, Nanynko,

měj se dobře, dítě mé,

[: já bez tebe musím býti, ty beze mne musíš žít. :]

3. Čekala jsem přes dvě léta, milý z války nepřišel,
bílý lístek z kanceláře, pro pány že umřít šel.

Noc už ztrácí svoji tvář,

srděčko přestalo bít,

[: já bez tebe musím býti, já bez tebe musím žít. :]

- E****m****i**   **A**   **E****m****i**   **A**
1. Říkáš B, já myslím A,
E**m****i**   **A**   **E****m****i**   **A**
propletou se naše slova,
A**m****a****j**⁷   **A**
přidáváš se k mému A
H**m****i**   **E**
a já křičím začni znova znova.

R: Zmatek v duši mám, trápí mně dlouhá slova ,
      F#mi   **E**
větu za větou, tečky je zapotřeba.

- D**   **E**
2. Popletou se naše jazyky
D   **E**
jako tehdy v Babyloně,
D   **E**
lidé si pak navykli
      F#mi   **E**
mluvit a chodit pomateně pomateně,
      F#mi   **E**
mluvit a chodit pomateně pomateně...

- F#mi**   **E**
3. Krev se nám vaří pravidla vyčerpána,
      F#mi
hádce se daří,
D   **E**
staří mladí mladí rádi kazí,
D   **E**
staří mladí mladí rádi kazí...

R:

- D**   **E**
4. Vkrádáš se mi do hlavy,
D   **E**
měníš tu mé nápady,
D   **E**
naprším Ti do krku,
      F#mi   **E**
zašeptáš potichu potichu potichu,
      F#mi   **E**
zašeptáš potichu potichu potichu...

- E****m****i**   **A**   **E****m****i**   **A**
5. Říkáš A, já myslím B...

(v originále v h moll, s kapodastrem ve 2. pozici)

Ami E Ami E Ami E Ami
1. Pozval jsem si pozdě k ránu do podnájmu vztah,

C G C G C G C

tanečnici ze šantánu za sto padesát,

C F C G Ami E

vypila mi kafe s rumem, začínám se třást,

Ami F E Ami

lepá děva před důchodem, jež mně chtěla hřát.

2. Domácí už cosi tuší, obchází mně strach,
v partajích, kde nejsou hluší, tiseň v parketách,
slídí po mých černých stopách, slyším jejich hlas,
zachytí se ve všech stěnách, dochází nám čas.

3. Co se stalo s mojí duší, nechtěla se vzdát,
odnesla ji do povětří za sto padesát,
tanečnice ze šantánu, po ní žízeň, chlad,
co si pozval pozdě k ránu jeden smutnej chlap.

4. Pozval si mně pozdě k ránu jeden smutnej chlap,
tanečnici ze šantánu za sto padesát,
co se stalo v tom podnájmu, předsudky šly spát,
proti gustu na pronájmu žádný dišputát.

(v originále v g moll, s kapodastrem ve 3. pozici)

Ami H⁷ Emi Ami H⁷ Emi ... Edim

Ami **Emi**

1. Nedovedu spočítat hory ledu,

Ami **Emi**

sladkosti v karamelu a dávky protijedu,

D **C**

dva páry černejch očí zastavit nedovedu

D **Emi**

a nikdo nezakřičí, že zapomenu.

2. Na prstech v pološeru spočítat zbytky sněhu,
v doteku nedůvěru a vrásky na tvém čelu,
dva páry černejch očí řítí se v protisměru
a nikdo nezakřičí, že zapomenu.

3. Nedovedu spočítat slunce v medu,
neřesti bez obalu zimního karnevalu,
dva páry černejch očí ztracených v protisměru
a nikdo nezakřičí, že nedovedu.

4. Spočítat hory ledu, sladkosti v karamelu,
na zemi slunce v medu a dávky protijedu,
Ami **Emi**
na prstech v pološeru spočítat zbytky sněhu,
Ami **Emi**
v doteku nedůvěru a vrásky na tvém čelu.

Namlouvání po sta letech

Bob a Bobci

D E⁷

- Pozoruji nedbale ztratila jsi příchuť medu
G A⁷ G A⁷
pozoruji přehnaně ztratila jsi příchuť jedu.

D E⁷

Němá zralá slunečnice má duhová pralinko
G A⁷ G A⁷

vyzkouším si všechny klíče má stvořená domněnko.

F# Hmi

- R: Propadlý jsou naše vnady namlouvání pod lampou
E⁷ A⁷

propadlý jsou naše snahy co se nikam nevejdou.

- Poslouchám tě rozmarně ztratila jsem příchuť medu
poslouchám tě důvěrně ztratila jsem příchuť jedu.
Tichá milá společnice tvá barevná vzpomínka
co se skrývá za komínem tvá vrozená myšlenka.

R:

- Uvaříš mi kapku jedu to abys byla zase ty
přidáš lehký dotek medu jako tehdá před léty.
Cudná chtivá polednice má důvěrná hodinko
rozpustilá pamětnice má osudová podmínko.

R:

F#mi⁷ H⁷ G#mi C#7 F#mi⁷ H⁷ E

F#mi H⁷

1. Až ráno budík zvolna dopípá,
G#mi C#7
ty budeš vedle, já s tebou,
F#mi⁷ H⁷ E
a boží mlejny, ať si melou, ať si melou.

2. Až ráno budík zrovna dopípá,
a čerstvej rohlík dodrobím,
udělám průvan, to tě zlobí, to tě zlobí.

G#7

R: Dlouho to nosím v hlavě,

C#mi

lásko zdá se mi,

G#7

že nebe, to pravý nebe,

C#mi C⁷ H⁷

je metr nad zemí.

3.=1.

R:

E

4. Když já vám povídám, že je metr nad zemí,
F#7 H⁷ E
pravdu mám, věřte mi.

A   E   G   A

R: Spadla mi bez ptaní na prahu svítání,

A   E   G   A

nechtěla poranit, dotkla se mých dlaní.

A   H

1. Do dlaní mi padla kapka jara,

G   A

zatímco v tvém srdci zasněžilo,
dotkla se mých očí časně zrána,
na mezích to sem tam zastudilo.

2. Vybrala si cestu mezi prsty,
dopadnout se na zem ještě bojí,
schovala se až na lepší časy,
dokud zimě letos neodbjí.

R:

3. Do dlaní mi padla kapka jara,
těšila se na svou první chvilku,
v předjaří je každá nedočkavá,
netuší, že žije pro vzpomínu.

4. Co se stane s kapkou, když se spustí,
vybere si cestu mezi prsty,
jarní touhy lidé neopustí,
staví léto nedobyté mosty.

R:

Po nás potopa

Bob a Bobci

F#

1. Prší tence lehce měkce hebce

H

a Lence se domů nechce

F#

C#

město trápí kocovina zívá.

F#

Prší na mezi a mezi lány

H

z paprsků si staví stany

F#

C#

F#

přejít z bláta do louže se bojí.

F#

R: A venku prší - a u sta bludnejch hromů

H

prší - svěří se neví komu

F#

C#

prší - do lidí na náměstí prší.

F#

A venku prší - pojídáš mandarinky

H

prší - a kaši od maminky

F#

C#

F#

prší, venku leje.

2. Prší slunce budí klekániči

po meči i po přeslici

nastydlo se před večeří kýchá.

Prší v pokročilé denní době

na pavlači proti sobě

dámy v penzi na sebe se zlobí.

R:

3. Prší snědá těla trosečníků

svádí kapky všech chodníků

bez studu se mezi nimi topí.

Prší hlavy bílých slunečníků

od rovníku k poledníku

předpovědi počasí se hrozí.

R:

4. A venku prší - tence lehce měkce,

prší - tence lehce měkce,

prší - tence lehce měkce,

prší...

A venku prší - tence lehce měkce,

prší - tence lehce měkce,

prší - tence lehce měkce,

prší, venku leje.

R:

Taneční hodiny

Bob a Bobci

C F C

1. Něco k tanci, něco k snědku,

Dmi A

bledá dáma, černý pán,

Bb F

máte šanci, zdatné slečny,

G C

jemný samet, temný sál.

F C

Něco k smíchu, něco k pláči,

Dmi A

kypré boky, cudný bál,

Bb F

máte šanci, chtiví kmáni,

G C F

ladné kroky, smělý pár.

2. Při valčíku v menuetu
k dlouhé róbě připoután,
světa znali i méně zralí
pořádek tu není dán.

Něco k tanci, něco k snědku

jemný samet temný sál

máte šanci, slečny, dámy,

do rána jsem nezadán.

3.=2.

- G C
1. Uhoupám Tě do ztracena,
G C
jsi má nejživější cena,
Emi Hmi
vyhrál jsem tě nelehko,
C D
po víně se zastesklo.

G D
R: Houpy hou houpy hou
Emi D
k ránu jsem na nohou-
G D
-py hou houpy hou
Emi D
mráz běhá po rukou.

2. Byl to nápoj omámený,
ty jsi úkaz obnažený,
nahá smělá realita
přepadá mě nervozita.

R:

3. Uhoupám tě do ztracena,
jsi má nejživější cena,
Hanka Květa nebo Zita
nepil jsem do polosyta.

R:

4. Našlapuju velmi tiše,
nedotknou se ani plyše,
naplním si vanu pěnou,
ty se ztrácíš pod peřinou.

U všech čertů

Bob a Bobci

Dmi

C

R: Pošlu tě do pekla - krok sun krok tam a zpátky,
Bb A
chceš věřit na pohádky, bojiš se pometla,
pošlu tě do pekla.

Dmi

1. Přes hory, přes hory rohatý,
C
na cestu, na cestu můru z máku,
Bb
co tahá, co tahá za paty,
A Bb A
bludičkám za soumraku.
2. Přes doly, přes doly klikatý,
venku se, venku se čerti žení,
svědkové, svědkové hrbatí,
den padá do setmění.

R:

Dmi C Bb A ...

3. Přes řeky, přes řeky copatý,
sedmero, sedmero bludných kvítí,
báby si, báby si navaří
z letního krupobití.
4. Přes pole, přes pole široký,
seberou, seberou za potulku
drábové, drábové nahatí,
čekají na pohanku.

R:

Ve vzduchoprázdnu

Bob a Bobci

(v originále v cis moll, s kapodastrem ve 4. pozici)

Ami

F

1. Před časem delším nežli stromy,

G

Ami

ještě než ti zšedivím,

Ami

F

čeří se plástve naší něhy,

G

Ami

pozdním sběrem zachytím.

2. A ticho rádo nedoslýchá,

slanou pěnu polyká,

za humny samota si zvyká,

bledá křídla obléká.

Ami

R: Byla tu nebyla,

F

lehce si u nás zvykla,

G

pět kilo přibyla,

Ami   **Emi**

je vidět že jí chutná

F   **G**   **Ami**

minuta nevýřečná.

3. Poločas vezdejší se mění,

ještě než ti zšedivím,

za nehty vzduchuprázdro sedí,

němým dechem poraním.

4. A světlo chodí po paměti,

k ránu slepě dorůstá,

neděle, týdny bez příchuti,

noční příděl uvadá.

R:

(1. a 2. sloka dvojhlasně naráz)

5. Před časem delším nežli stromy,

ještě než ti zšedivím...

Výkřík

Bob a Bobci

(v originále v A dur, s kapodastrem ve 2. pozici)

G

1. Jako měsíc na hladině

Ami

hadí svlékaj kůži líně,

C

proplétáš se do mých smutků,

D

odhazuješ bláznů masku.

2. Dozrávám ti v bílé víno,

trpká réva pro jedinou,

podzim nosí kabát mlhy,

děsim se tu prázdné duhy.

Hmi   **Emi**

R: Nejsem sníh a nejsem kamení,

Hmi   **Emi**

mám dvě ruce v tichém souznění,

C   **G**

pod okny se slavnost nekoná,

Ami   **Emi**   **D**

mám pět smyslů a dvě ramena...

3. Jako cesta cizí pouští

maják touhy neopouští,

vyznání se rodí plaše,

vykřičíš se z ticha duše.

4. Dozrávám ti v rudé víno,

sladká réva pro jedinou,

zima citů už se postí,

nepřibírá dalších hostí.

R:

Dmi Gmi A Dmi

Dmi **Gmi**

- Při tvé něžné aspiraci zpívám,

A

nacházím zas inspiraci

Gmi

utopená ve sklenici,

A

štíhlá moucha na vidlici.

- Čekám v tichém předpokoji, hlídám,
až se hlásky v slova spojí
trpím lehkou arytmii
tanec němých arterií.

Dmi

R: Držíme se v celibátu

Gmi

po kolena v destilátu,

A

naše těla na výletě,

Dmi **Gmi** **A**

v budoucím i zdejším světě.

V budoucím i zdejším světě,
naše těla na výletě,
po kolena v destilátu
držíme se v celibátu.

- Za úsvitu tvoje kroky vídám,
tenké vrásky v rozednění,
chráníš mysl amnézií,
milosrdnou amnestií.
- Při tvé něžné aspiraci zpívám,
že ztrácím zemskou gravitaci,
utopený ve sklenici,
upálený na hranici.

R:

